

КОНВЕНЦІЯ

між Урядом України і Урядом Азербайджанської Республіки

про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків на доход і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 30.07.99 р.*

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 02.03.2000 р.**

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 03.07.2000 р.

Уряд України і Уряд Азербайджанської Республіки,

бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та попередження ухилень від сплати податків на доход і майно

і підтверджуючи своє прагнення до розвитку та поглиблення взаємних економічних стосунків,

домовились про таке:

Стаття 1

Особи, до яких застосовується Конвенція

Ця Конвенція буде застосовуватись до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

Стаття 2

Податки, на які поширюється Конвенція

1. Ця Конвенція буде застосовуватись до податків на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави, або її політико-адміністративного або територіально-адміністративного підрозділу, або місцевої влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються усі податки, що справляються від загальної суми доходу та вартості майна або з елементів доходу, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна і податки на загальну суму заробітної плати і платні, сплачених підприємством.

3. Існуючими податками, на які поширюється ця Конвенція, зокрема, є:

(I) податок на прибуток підприємств; і

(II) прибутковий податок з громадян

а) в Україні:

(надалі "український податок");

б) у Азербайджанській Республіці:

(I) податок на прибуток підприємств та організацій;

(II) прибутковий податок з фізичних осіб;

(III) податок на майно

(надалі "азербайджанський податок").

4. Ця Конвенція застосовується також до будь-яких ідентичних або подібних по суті податків, які будуть стягуватись одною з Договірних Держав після дати підписання цієї Конвенції в доповнення до або замість існуючих податків цієї Договірної Держави. Компетентні органи Договірних Держав повідомляють один одного про будь-які істотні зміни, що відбудуться в їх законодавствах щодо оподаткування.

Стаття 3

Загальні визначення

1. У розумінні цієї Конвенції, якщо із контексту не випливає інше:

а) термін "Україна" при застосуванні у географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку територію за межами територіальних вод України, яка відповідно до міжнародних законів визначається або може бути в подальшому визначена як територія, в межах якої можуть застосовуватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

б) термін "Азербайджан" означає територію Азербайджанської Республіки, визначену в Конституції Азербайджанської Республіки, включаючи морський простір, у межах якого можуть здійснюватись суверенні права Азербайджанської Республіки по відношенню до морського дна, надр та природних ресурсів, а також будь-яку територію, що визначена або може бути визначена у подальшому у відповідності з міжнародним правом і законодавством Азербайджанської Республіки.

I) відносно України:

с) термін "національна особа" означає:

а) фізичну особу, яка має громадянство України;

б) всі юридичні особи, партнерства і асоціації, що одержують свій статус як такий за чинним законодавством України;

II) відносно Азербайджану - будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Азербайджану або будь-яку юридичну особу, що одержує свій статус як такий за чинним законодавством Азербайджану;

d) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Азербайджан;

e) термін "особа" означає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

f) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

g) терміни "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

h) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським та повітряним судном, що експлуатується підприємством Договірної Держави, крім випадків, коли таке перевезення здійснюється виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

i) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Державну податкову адміністрацію України або її повноважного представника, і, стосовно Азербайджану - Міністерство фінансів Азербайджанської Республіки або його повноважного представника;

2. При застосуванні цієї Конвенції Договірною Державою будь-який термін, не визначений у Конвенції, має те значення, яке надається законодавством цієї Держави щодо податків, на які поширюється ця Конвенція, якщо з контексту не випливає інше.

Стаття 4 **Резиденція**

1. При застосуванні цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Договірної Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місця перебування, місця знаходження керівного органу, місця реєстрації (інкорпорації) або іншого аналогічного критерію. Цей термін, разом з тим, не включає особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі, тільки якщо ця особа одержує доходи з джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.

2. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус буде визначатися наступним чином:

a) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має найбільш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

b) у разі, коли Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена, або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

c) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або коли вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання шляхом взаємної згоди.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, тоді вона вважається резидентом Договірної Держави, у якій вона зареєстрована.

Стаття 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства в іншій Договірній Державі.

2. Термін "постійне представництво", зокрема, включає:

a) місце управління;

b) відділення (філію);

c) контору (офіс);

d) фабрику;

e) майстерню;

f) установку, споруду або судно, використовувані для розвідки природних ресурсів;

g) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів;

h) склад або іншу споруду, що використовується для поставки товарів.

3. Термін "постійне представництво" включає також:

a) будівельний майданчик або будівельний, монтажний чи складальний об'єкт, якщо такий майданчик, об'єкт або сукупна будівельна діяльність існує більше 6 місяців;

b) виконання послуг, включаючи консультаційні послуги, резидентами через службовців або інший персонал, найманих резидентом для таких цілей, але тільки якщо діяльність такого характеру продовжується (для такого або пов'язаного з ними проекту) у межах країни більше 6 місяців.

4. Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" не включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації, доставки товарів або виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або доставки;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать цьому підприємству, виключно з метою переробки другим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі або поставки товарів чи виробів або для збору інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої діяльності підготовчого або допоміжного характеру;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від а) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2 цієї статті, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, про якого йдеться в пункті 6 цієї статті, діє від імені підприємства і має і звичайно використовує в Договірній Державі повноваження укладати контракти, або утримує запаси товарів і виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярна поставка цих товарів та виробів, від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в цій Державі відносно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за виключенням, якщо діяльність цієї особи не обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка якщо й здійснюється через постійне місце діяльності, не робить з цього постійного місця діяльності постійного представництва, відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство не розглядається як таке, що має постійне представництво в Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій Державі через брокера, комісiонера або будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності. Однак, якщо діяльність такого агента повністю або майже повністю призначена для цього підприємства, то у рамках даної статті цей агент не буде розглядатися як агент з незалежним статусом.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює чи контролюється компанією, яка є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі (або через постійне представництво або будь-яким іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

Стаття 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (включаючи доход від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій знаходиться це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, використовувані в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узурфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, одержуваних від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна в будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, використовуваного для здійснення незалежних особистих послуг.

Стаття 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується тільки у цій Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність в другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі такому постійному представництву нараховується прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же, або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей цього постійного представництва, включаючи раціональний розподіл управлінських та загальноадміністративних витрат, які були понесені для цілей підприємства у цілому як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці у відповідності з правилами, встановленими внутрішнім законодавством цієї Держави. В будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом підприємству або його іншому підрозділу як роялті, гонорар або інші подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, як проценти за позику (виключаючи банки), надану підприємством постійному представництву.

4. Якщо в Договірній Державі відповідно до її законодавства визначення прибутку, що стосується постійного представництва, на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу однак повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам цієї статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупівлі постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей попередніх пунктів прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для його зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

Стаття 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, одержані підприємством Договірної Держави від експлуатації морських і повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включають, зокрема:

- а) доход від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден без екіпажу; та
- б) прибутки від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), використовуваних для транспортування товарів чи виробів, де така оренда або таке використання або утримання в залежності від випадку є побічним по відношенню до експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.
3. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті застосовуються також до прибутків, отриманих підприємством Договірної Держави від участі у пулі, спільному підприємстві чи міжнародній організації (агентстві), з експлуатації транспортних засобів.

Стаття 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх підприємницьких та фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в доходи підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, відносно яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поправки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні розглядатись інші положення цієї Конвенції, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

Стаття 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником дивідендів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми дивідендів.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підпадає такому ж оподаткуванню як доходи від акцій відповідно до податкового законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник дивідендів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою в ній постійною базою, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Держава може не стягувати будь-яких податків на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком випадків, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Державі і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій Державі.

Стаття 11 **Проценти**

1. Проценти, що виникають в Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але, якщо одержувач є фактичним власником процентів, податок, що стягується, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми процентів.

3. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових вимог, включаючи премії та інші винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник процентів, який є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване там постійне представництво або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованою там постійною базою, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 Конвенції.

5. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Держава, її політико-адміністративний або територіально-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе це постійне представництво або ця постійна база, то вважається, що такі проценти виникають у Державі, в якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником процентів, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачуваних процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б погоджена

між платником і фактичним власником процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

7. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією з головних цілей будь-якої особи, пов'язаної з створенням або передачею боргових зобов'язань, стосовно яких сплачуються проценти, було одержання переваг цієї статті шляхом цього створення або передачі.

8. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають у Договірній Державі, повинні звільнитися від податку у цій Державі, якщо вони отримані і дійсно належать Уряду другої Договірної Держави або її місцевому органу влади.

Стаття 12 **Роялті**

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо одержувач є фактичним власником цих роялті, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування або за надання права користування авторськими правами на будь-який літературний твір, твір мистецтва або науки (включаючи кінофільми, будь-які фільми або записи, використовувані для радіомовлення чи телебачення), будь-які патенти, фабричні або торгові марки, креслення, дизайн або модель, план, таємну формулу або процес, або за користування, або за надання права користування промисловим, комерційним або науковим обладнанням, або за інформацію, що стосується промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пункту 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, який є резидентом однієї Договірної Держави, проводить підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції.

5. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з урахуванням інших положень цієї Конвенції.

6. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, пов'язаної з утворенням або передачею прав, стосовно яких сплачуються роялті, було одержання переваг від застосування цієї статті шляхом цього створення або передачі.

7. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є сама Договірна Держава, її політико-адміністративний або територіально-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

Стаття 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Конвенції, розташованого у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Доходи, одержувані резидентом Договірної Держави від відчужування:

а) акцій, які одержують їх вартість або більшу частину вартості прямо або посередньо від нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі; або

б) паїв у партнерстві або довірчому фондї, активи якого складаються переважно з нерухомого майна, розташованого в другій Договірній Державі, або з акцій, як вони визначені в підпункті а) вище, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

3. Доходи від відчужування рухомого майна, що формує частину підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або від рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, що знаходиться у розпорядженні резидента Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

4. Доходи, отримувані підприємством Договірної Держави від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях цим підприємством, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

5. Доходи від відчужування будь-якого майна, не згаданого у пунктах 1, 2, 3 і 4 цієї статті, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

Стаття 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом Договірної Держави щодо надання професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Державі, за винятком випадків наявності в другій Договірній Державі доступної постійної бази для здійснення цієї діяльності. Якщо у нього є така постійна база, доход може оподатковуватись у другій Державі, але тільки стосовно доходу, що приписаний до цієї постійної бази.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

Стаття 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19 та 20 цієї Конвенції платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержані у зв'язку з цим винагороди можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті, винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

- a) одержувач перебуває у другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом будь-якого 12-місячного періоду, що починається або закінчується у даному фінансовому році; і
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Держави; і
- c) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті, винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях, може оподатковуватись в Договірній Державі, резидентом якої є підприємство, що експлуатує морське або повітряне судно.

Стаття 16

Директорський гонорар

Гонорари директорів та інші подібні виплати, які одержуються резидентом Договірної Держави як членом ради директорів компанії, або будь-якого аналогічного керівного органу компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Державі.

Стаття 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Конвенції, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, здійснюваної в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, здійснюваної працівником мистецтв або спортсменом у цій своїй якості, нараховується не йому самому, а іншій особі, цей доход може, незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Конвенції, оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2, доход, вказаний у цій статті, буде звільнений від оподаткування в тій Договірній Державі, в якій діяльність артиста або спортсмена здійснюється, якщо ця діяльність суттєвою мірою фінансується за рахунок суспільних фондів тієї Держави та другої Держави, або якщо ця діяльність виконується на підставі угоди про культурне співробітництво, укладеної між Договірними Державами.

Стаття 18

Пенсії

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші виплати соціального забезпечення, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою за наймом, будуть оподатковуватись тільки в цій Державі.

2. Незважаючи на положення параграфа 1, пенсії та інші виплати соціального забезпечення, що сплачуються за державною пенсійною програмою, яка є частиною системи соціального забезпечення Договірної Держави, її політико-адміністративного або територіально-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, підлягають оподаткуванню тільки в цій Державі.

Стаття 19

Державна служба

1. а) Винагорода інша, ніж пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним або територіально-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади будь-якій фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного або територіально-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, оподатковується тільки в цій Державі.

б) Однак, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо служба

(i) є національною особою цієї Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї Держави тільки з метою здійснення служби.

здійснюється в цій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:

2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її політико-адміністративним або територіально-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або з створених ним фондів фізичній особі за службу, здійснювану для цієї Держави або її політико-адміністративного або територіально-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, може оподатковуватись тільки в цій Державі.

б) Однак, така пенсія може оподатковуватись тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є її резидентом та національною особою цієї другої Договірної Держави.

3. Положення статей 15, 16 і 18 цієї Конвенції застосовуються до винагород і пенсій стосовно служби, що здійснюється у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Договірною Державою або її політико-адміністративним або територіально-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

Стаття 20

Студенти

Виплати, одержувані студентами або практикантами, які є або були безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентами другої Договірної Держави і перебувають у першій згаданій Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, і призначені для проживання, навчання і одержання освіти, не оподатковуються у першій згаданій Державі, якщо джерела цих платежів знаходяться за межами цієї Держави.

Стаття 21

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, про які не йдеться мова у попередніх статтях цієї Конвенції, підлягають оподаткуванню в цій Державі.
2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті доходи, отримані від виграшів в лотереях, тоталізаторі і інших сферах грального бізнесу, можуть оподатковуватись також в Договірній Державі, в якій вони виникли.
3. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів є резидентом Договірної Держави і здійснює підприємницьку діяльність у іншій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції залежно від обставин.
4. Положення цієї статті не застосовуються, якщо головною метою або однією із головних цілей будь-якої особи, пов'язаної із створенням або передачею прав стосовно яких сплачується доход, було одержання переваг від застосування цієї статті шляхом такого створення або передачі прав.

Стаття 22

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента Договірної Держави та знаходиться в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.
2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною підприємницького майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, що знаходиться у розпорядженні резидента Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.
3. Майно, представлене морськими і повітряними судами, що експлуатуються підприємством Договірної Держави у міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських і повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.
4. Усі інші види майна резидента Договірної Держави будуть оподатковуватись тільки у цій Державі.

Стаття 23

Усунення подвійного оподаткування

1. Якщо резидент Договірної Держави одержує доход або володіє майном, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватись податками у другій Договірній Державі, сума сплаченого податку на цей доход або майно у другій Договірній Державі буде вирахована з податку, що справляється з цієї особи стосовно такого доходу або майна у Договірній Державі. Таке вирахування, однак, не повинне перевищувати суму податку на такий доход та майно, яка була б нарахована на такий доход та майно у відповідності з законодавством Договірної Держави.

2. Якщо у відповідності з будь-яким положенням цієї Конвенції одержаний доход або майно резидента Договірної Держави звільнені від податку у цій Державі, така Держава може, проте, при нарахуванні суми податку на залишок доходу або майна такого резидента, прийняти до уваги звільнений від податку доход або майно.

Стаття 24

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язане з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незважаючи на положення статті 1 цієї Конвенції, до фізичних осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Особи без громадянства, які є резидентами Договірної Держави, не будуть піддаватися в жодній з Договірних Держав будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи Договірної Держави за тих же умов.

3. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в Договірній Державі, не повинно бути менш сприятливим, ніж оподаткування підприємств цієї другої Держави, які здійснюють аналогічний вид діяльності.

4. За винятком випадків, коли застосовуються положення пункту 1 статті 9, пункту 6 статті 11 або пункту 5 статті 12 цієї Конвенції, проценти, роялті та інші виплати, що здійснюються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства підлягають вирахуванню за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави.

5. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші аналогічні підприємства першої згаданої Держави.

6. Ця стаття не повинна розглядатись як така, що зобов'язує Договірну Державу надавати фізичним особам, що не є резидентами цієї Договірної Держави будь-які особисті пільги, звільнення, відрахування або знижки стосовно оподаткування, які вона надає фізичним особам, що є його резидентами.

7. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, які розглядаються цією Конвенцією.

Стаття 25

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо резидент Договірної Держави вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до його оподаткування не відповідно до положень цієї Конвенції, він може, незалежно від засобів захисту, передбачених національними законодавствами цих Держав, подати свій випадок для розгляду до компетентних органів Договірної Держави, резидентом якої він є, або, якщо його випадок підпадає під дію пункту 1 статті 24, тієї Договірної Держави, національною особою якої він є.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він буде вважати заперечення обґрунтованим, і якщо він сам не в змозі дійти до задовільного рішення, вирішити випадок за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, невідповідного Конвенції.

3. Компетентні органи Договірних Держав будуть прагнути вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникатимуть при тлумаченні або застосуванні цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися один з одним з метою уникнення подвійного оподаткування у випадках не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, на які поширюється Конвенція, тією мірою, в якій оподаткування не суперечить цій Конвенції, зокрема, щоб попереджувати ухилення від сплати податків і полегшувати застосування встановлених законом положень проти легальних ухилень. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, буде розглядатися як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або владі (включаючи суди і органи управління), зайнятим оцінкою або збором, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Конвенція. Такі особи або органи будуть використовувати інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях і в юридичних рішеннях.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що покладають на компетентні органи однієї з Договірних Держав зобов'язання:

- a) здійснювати адміністративні заходи, такі, що протирічать законам і адміністративній практиці Договірних Держав;
- b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики Договірних Держав;
- c) надавати інформацію, яка буде розкривати будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б державній політиці.

Стаття 27

Члени дипломатичних представництв і консульських установ

Жодні положення цієї Конвенції не зачіпатимуть податкових привілеїв, наданих членам дипломатичних представництв та консульських установ, встановлених загальними нормами міжнародного права або на підставі спеціальних угод.

Стаття 28

Набуття чинності

Кожна із Договірних Держав повідомить одна одну по дипломатичних каналах про завершення необхідної, відповідно до внутрішнього законодавства, процедури набуття чинності цієї Конвенції.

Конвенцією. Ця Конвенція набуває чинності в день останнього такого повідомлення, і її положення будуть застосовуватись:

(I) стосовно податків, що стягуються у джерела, - до сум, що сплачені з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набула чинності;

(II) стосовно інших податків - за оподатковувані періоди, що починаються з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому Конвенція набула чинності.

Стаття 29 **Завершення чинності**

Ця Конвенція буде залишатися чинною до тих пір, поки одна з Договірних Держав не денонсує її. Кожна з Договірних Держав може денонсувати цю Конвенцію шляхом передачі через дипломатичні канали письмового повідомлення про її денонсацію не пізніше, ніж за 6 місяців до закінчення будь-якого календарного року.

У такому випадку ця Конвенція припиняє свою дію:

(I) стосовно податків що стягуються у джерела, - до сум, що сплачені з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому було отримано повідомлення;

(II) стосовно інших податків - за оподатковувані періоди, що починаються з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, в якому було отримано повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені своїми Урядами, підписали цю Конвенцію.

Вчинено в м. Києві 30 липня 1999 року в двох примірниках українською, азербайджанською та російською мовами, причому всі тексти мають однакову силу. У разі розбіжностей в тлумаченні положень цієї Конвенції за основу береться текст російською мовою.

* Постановою Кабінету Міністрів України від 15 грудня 1997 року № 1388 доручено Голові Державної податкової адміністрації Азарову Миколі Яновичу підписати зазначену Конвенцію

** Ратифіковано Законом України від 2 березня 2000 року № 1516-III (Офіційний вісник України, 2000 р., № 10, ст. 374)

За Уряд
Азербайджанської Республіки

За Уряд
України